

Biographie et 14 poèmes en grec

□

Traduit de □ français en grec par Marije Hysko

□□□□□□□□□□ Βιογραφία: Αθανάσιος Βαντσέφ της Θράκης

Ο Αθανάσιος Βαντσέφ της Θράκης είναι χωρίς αμφιβολία ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους γάλλους ποιητές. Γεννη

μένος

στις 3

Ι

ανουαρίου του 1940, στο Χάσκοβο της Βουλγαρίας, αυτός ο πολύγλωσσος με απίθαν

η μόρφωση

□

π

αρακολουθεί για δεκαεφτά συνεχόμενα χρόνια την ανώτατη εκπαίδευση σε μερικά από τα πιο γνωστά πανεπιστήμια της Ευρώπης, όπου και διαμορφώνει βαθ

ύ

τατες γνώσεις για την πα

Υ

κόσμια ποίηση. Ο Αθανάσιος Βαντσέφ της Θράκης είναι αυτοργός των εικοσιοκτώ συλλογών ποιημάτων (γραμμένα σε κλασικό

και ελεύθερο στοίχο) όπου χρησιμοποιεί όλο το φάσμα της προσωπίας: την εποποιία, την ωδή, το σοννέτ, τους βουκολικούς, τα ειδύλλια, τους ποιμενικούς, τη μπαλάντα, την ελεγεία, το ρόντο (rondeau), τη σάτληρα, τον ύμνο, τον επίγραμμα, τον επιτάφιο και λοιπά.

Είναι ο συγγραφέας που έχει δημοσιεύσει ένα μεγάλο αριθμό μονογραφικών και επίσης την εργασία για το ντοκτορά του "Ο συμβολισμός του φωτός στην ποίηση του Paul Verlaine". Στα βουλγάρικα γράφει μια μελέτη για τον συγγραφέα Petron, τον αποκαλούμενο Petronius Arbitrarius elegantiarum, αγαπημένος συγγραφέας του

Νέρωνα, αυτουργός του μυθιστορίματος "Σατηρικών", όπως και μια μελέτη στα
ρώ σικά που επιφαίρει τον τίτλο "Η ποιητική και μεταφυσική στο έργο του Ντοστογ
ιέφσκι. 'Οντας ένας πολύ καλός γνώ στης της αρχαι
ό
τητας
ο
Αθανάσιος Βαντσέφ της Θράκης γράφει πολλά άρθρα για την ελληνική και ρ
ω
μα
ι
κή ποίηση. Στα δύο χρόνια της διαμ
ο
νής του στην Τ
υ
νισία δημοσιεύει τα τρία του παρακάτω έργα, το ένα μετά το άλλο αφιερ
ω
μένα στις δύο τ
υ
νισιακές πουνικές κοινότητες: "Μοναστίρ - Ρουσπίνα, το διαφανές μέρος", "Ελ -
Ντιέμ - Θίσντριους, ο αρ
ρ
αβωνιαστ
ι
κός της γαλήνης" και "Οι μ
ω
σαικοί της πόλης Θίσντριους".

Μελετάει για πολλά χρόνια το Ισλάμ και τις ανατολικές χώ ρες όπως την Σιρία, την
Τουρκία, το Λίβανο, την Σαουδική Αραβία, την Ιορδανία, το Ιράκ, την 'Αιγυπτο, το
Μαρόκο, την Τ
υ
νισία, την Μαυριτανία και τον Τατζικιστάν, όπου και διαν
ύ
ει ένα μεγάλο μέρος της ζωής του. Αυτή την περίοδο φέρνει στα γαλλικά το
ιστορικό έργο του Μουσταφά Τλας Ζενομπιέ,
"
Η βασίλισσα του Παλμέρι
"
. Διαμένει επίσης δυο χρόνια στην Ρωσία (1993-1994) για σπουδές επάνω στην
ρώ σική ποίηση.

Μεταφραστής μιας μεγάλης γκάμας ποιητώ ν ο Αθανάσιος Βαντσέφ της Θράκης

έχει τιμηθεί με πολλά λογοτεχνικά και διεθνή βραβεία, μεταξύ των άλλων και με το μεγάλο διεθνές βραβείο της ποίησης Σολεντζάρα (Solenzara). Είναι βραβευμένος της γαλλικής ακαδημίας, μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας των

Επιστημών, Τεχνών και Λογοτεχνίας, δόκτορας honoris causa του πανεπιστημίου Βελικό Ταρνόβο στην Βουλγαρία, βραβευμένος του υπουργείου

Εξωτερικών της Γαλλίας, μέλος του γαλλικού P.E.N Club, του συλλόγου των γάλλων συγγραφέων και επίσης του οίκου συγγραφέων και λογοτεχνών της Γαλλίας. Η ποίησή του έχει μεταφραστεί σε πολλές ξένες γλώσσες.

Ποιητικά έργα:

- Φλογισμοί (1970)

- Σκιές και τρέλλα (1971)

- Πολλημνία (1981)

- Το βιβλίο των διαφανιών (1981)

- Ώρες και εποχές (1981)

- Εσύ, παρθένα της φωτιάς (1985) επαναληπτικές εκδόσεις το 2001 και 2002

- Όαση, πρόσωπα φωτός (1986)
- Στροφές πενταχορδών (1986)
- Ανιμούλα βαγούλα, μπλαντούλα (Animula vagula, blandula) (1986)
- Οι σονάτες της Δαμασκού (1987)
- Η εξύμνηση του φωτός (1987)
- Βιβλίο για τις οχτάβες (1987)
- Leptis-Minor (σανάτες ρωμιών)
- Επάνω στις λέξεις (1988)
- Ανάμνηση (1991) μεγάλη επανέκδοση (2006)
- Η τριαντακοστή μοναξιά (1992)
- Ζάλι, ακολουθούν οι λάμπεις (1992)
- Ομοφωνικό τραγούδι (1997)

- Όμορφες αρχαίες φωνές (2000)

- Ξαφνικά, ένα αγγελικό τρέμουλο (2000)

- Αιώ νιες στιγμές (2001)

- Χρονικά και μνημόσινα (2002)

- Εποπτεία (Βλέμματα εξύψωσης) (2003)

- Ελεγεία (2003) - Η έννατη ώρα (2004)

- Έλεος, Θέε μου (2005)

- Έτσι γίνονται οι άνθρωποι (2006)

- Και η θάλασσα γινόταν τραγούδι (2007)

□

I.

ΣΥΜΠΟΝΙΑ

Στην Carolina di Gregorio

Πόσο αίθριο αυτό το πρωινό, γλυκιά μου Καρολίνα,

Αυτό το ξέρουν και τα πουλιά που παίζουν

Κρυφτό με τον αγέρη σαν πέπλο που λάμπει

Φωνές παιδιών ζωντανεύουν με ευτυχία στους δρόμους

Και εγκρήγνοντε σαν κρυσταλένιες καμπάνες στο διαφανές αέρα

Χαρούμενη εσύ απλώ νεις από το παράθυρο τα φτερά σου Εύθραυστα προς την
άφανη χαρά

Από τις φτερουγισμένες αγκαλιές τους

Και οι αισθήσεις σου, κάτω από αμάθητα φιλιά

Του εφηβικού ήλιου

Ηχούν σαν χορδές της άρπας!

Μην κρεμαστείς ποιο από'κει στο κενό του παραθύρου,

'Αγγελέ μου της Ομορφιάς!

Εσύ μπορεί να πέσεις στο γρεμό

Από την καρδιά μου, που μόνο εσύ,

Στην χαρούμενη άνοιξη,

ντυμένη με ζαφείρια και τριαντάφυλλα

Βασιλεύεις σαν Αφροδίτη

Μεγαλοειδές, ανυπότακτη,

Θεά που δεν μοιαζεις με καμιά

Της Ομορφιάς, της Αγάπης

Και της Συμπόνιας!

Και οι κουρτίνες να τρέμουν απο την ανάσα του χρόνου

Σαν τα φύλλα να πέφτουν απο τις παλιές λεύκες;

Μήπως θα άλλαζες εσύ το τρυφερό άρωμα ένος δέντρου

Με το ντροπαλό θρώ ισμα των κερασιών;

Αγαπημένη, πόσο αγαπώ αυτή την ευτυχία

που πηγάζει από το σώμα σου

Σαν απαλός θαλάσσιος αγέρας

Που ανεμίζει προς το δάσος των πευκών!

Έλα, σε παρακαλώ , να μου μάθεις

Την τέχνη της αρμονίας με το φως του ουρανού,

Την γραμματική του έρωτα των ζωντανών φυτών,

Και το νόημα των αναμένων αστεριών στην καρδιά.

Είμαι πολύ κουρασμένος!

Ενώ η ψυχή μου ζητάει να μιλάει ασταμάτητα

Την παρθένα γλώσσα των λιβαδιών

Και να αποκωδικοποιεί τα μυστικά

Και "Tablettes de buis d'Apronenia Avitia !"

Πες μου με τι είδος ανέκφραστης τέχνης

Η αγάπη μεταφέρει ασταμάτητα τα όρια

Ενώ εγώ ξεχασμένος στην μελαγχολία μου

Ακούω τραγούδια που μοιάζουν με αυτά των κοτσυφιών!

Πες μου λοιπόν ψυχή μου

What is a heart ?

Στο Παρίσι, αυτή την Κυριακή 6 Φεβρουαρίου, Έτος Χριστού 2005

□

IV.

ΤΡΕΙΣ ΑΝΑΣΤΕΝΑΓΜΟΙ

□

Και τι μπορώ να σας πω πιο καθαρά από αυτές τις λέξεις:

Ο καιρος είναι καλός στον ειρηνικό οπωρόνα των κορομηλιώ ν,

Ας ξεκουραστούμε εδώ , στηριγμένοι στο μαλακό φλοιό τους

□

*

□

Μια γυναίκα με την βεντάλια της από φίλντισι τινάζει τα μαλλιά της

Κάτω από την βροχή των πεταλιών. Αυτή τραγουδάει. Αυτή σιωπά.

Τι λένε τα λόγια της; Τι κρύβει η όμορφη σιωπή της;

□

*

□

Σιωπιλή μελωδία των αρσενικών των μελισσών,

Ελεγειακό τραγούδι των μελισσών επάνω

Από το σπίτι μου, γεμάτο φίλους που γελάνε και μ'αγαπάνε.

(Μικρά ποιήματα από την ποιητική συλλογή "Στιγμές αθανασίας, 2001"

□

V.

μεταξένιου τρέμουλου, αυτές οι εκρήξεις φωτός γεμάτες αποχρώσεις, αυτά τα αλέγκρο, λάργκο, κρεσέντο τόσο μονάκριβα και τόσο δυνατά!

Η νύχτα είναι κρυστάλινη και κυματιστή σαν μετάξι. Αυτό το μικρό σώμα, λυρικό ψίθυρο από ερωτικό εκθιασμό τρέμει επάνω στα απαλά ανοιξιάτικα φύλλα. Η χαρακτηριστική του μελωδία, θρυλική, αξέχαστη και κρυστάλλινη ρέει σαν καταγάλανα ρυάκια στο θώισμα του πυκνού δάσους, από δέντρο σε δέντρο, από θάμνο σε θάμνο.

Τα πάντα αυτή τη νύχτα του Μαη φαίνεται να δημιουργήθηκαν από χάδι, διαπέραση και τρυφερότητα. Το εύθραυστο και λεπτοκαμωμένο χελιδόνι! Πάντα άφανος, ταπεινός, κρυμμένος στα πούπουλά του μοναχικός. Ε λοιπόν αυτός στη αγάπη δεν είναι μυστικός και μεταδίδει με νότες υπερφωτεινες! Με το πρόσωπο κάτω από το φως του φεγγαριού, παρατηρώ τα θρηνικά θρώησματα αυτού του μαγικού φλάουτου, τα ψιθυρίσματα του ρουστικού αυλού και τις μικρές του λευκές σιωπές που ξεκινούν το απαλό φύσιμα, όταν από τη συγκίνηση σχεδόν δεν κρατώ τα δάκρυα. Στιγμές λουλουδένιας ησυχίας, μυθικής απελευθέρωσης, φαντασιώσεις ονείρων γεμάτες μυστήριο και θεότητα.

Ούτε η μαγευτική τσίχλα, ούτε το μουσικό κοτσύφι, ούτε η λεπτή φωνή του πουλιού των ποταμών, ούτε ο παιχνιδιάρης κορυδαλός με το μαύρο πέπλο στο κεφάλι, ούτε κανένα άλλο φλύαρο πουλί δεν μπορεί να συγκριθεί με τη άπιαστη τέχνη του. Μόνο η φωνή κυλάει με τον διαμαντένιο ήχο της ανάμεσα σε σκιές με μία ονειροπαρμένη ομορφιά.

Μόνο ο ήχος του είναι θώηση, φτερούγισμα, αιώρηση και κύμα. Αυτός μεταμορφώνεται σε μία γλυκιά μελωδία.

Έπειτα δεν ξανακούγεται. Την καρδιά μας πνίγει ένα μαύρο βαρύ φθινοπωρινό πένθος.

Αυτός δρομεύει για την χαρούμενη Αφρική, προς τις καυτές τροπικές νύχτες, προς τους ζεστούς κόκκινους τόπους. Εκεί όπου άλλες νέες καρδιές καθαρές, απονήρευτες, ερωτευμένες τον περιμένουν με τα φωτινά μάτια γεμάτους ενθουσιασμούς.

□

VII.□

ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΝ ΠΑΣΧΑΛΙΑ

□□

Το ξέρω

Ο έρωτας σας παρθενικός είναι γραμμένος

Με συμπαθητικό μελάνι

Στις σιωπιλές σελίδες

Αυτού του γράμματος

□

Για να διαβάσει κανείς τα λόγια της τρυφερότητας

Πρέπει να πλησιάζει

Την φλόγα της καρδιάς μου

Στην σελίδα

□

Ας βγώ σαν το χαρτί

Σημαδεμένος, ξαφνιασμένος, ανήσυχος

Πολύτιμη διαφάνεια

Ενός διηγήματος

□

Όντας □ αγέρας απαλός της νύχτας

Ποιός δίνει την ανησυχία

Στα μικρά φωτάκια που τρεμοσβήνουν

Των πηγολαμπίδων

□

Όντας η ελαφριά βαρύτητα

Της αιωνιότητας

Ποιός αναγγέλει το πρωί

Το ποίημα του!

□

Φίλε,

□

Για να διαβάζω τα λόγια σας

Έχω ανάγκη από τριαντάφυλλα

Που κάτω από το αρωμά τους επιπλέουν

Τα σπίτια στην πόλη

□

Έχω ανάγκη την πασχαλιά

Να κρατήσω τη ζωή σας

Στο χέρι μου!

□

Παρίσι 5 Ιουλίου 2008

□

□ **VIII.**

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

□

Στον Sarane Alaxandrian

□

Ποιο απαλή

Από τούφες μαλλιών

Λευκή

Η μουσική του Σούμπερτ

Η ψυχή του περπατάει σαν ατμός

Πάνω από το κεφάλι

Τα παιδιά έχουν αποκοιμηθεί

□

Εξάισια

□

Ένα ξύπνιο αστέρι της γλυκιάς λάμψης

Ο ύπνος με χρώματα λιλά των πουλιών

Απλώνόταν σε γλυκιά αγάπη.

□

Ο αέρας τριγύρω ντυμένος γεμάτος

Επάξιες λιβελλούλες!

□

Με την καρδιά, πάντα γυμνή

Πηγαίνει μέχρι το βάθος του χρόνου

□

Για να χαθεί σε αυτό που κάποτε ήταν

Τρεμούλιασμα και πέρασμα.

□

Στο □ Fleurigny της Νορμανδίας αυτή την δευτέρα στις 31 Μαρτίου 2008

□

Χ.□

Ο ΠΡΟΓΡΑΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Στον Abul Qasim Hassan ibn Ahmad 'Unsurī

□ □

"Ας πέφτει στη □ στάχτη

ότι πρέπει να γίνει στάχτη"

□

□

"Μαζεμένη στον εαυτό της

με φωνάζει

μέχρι την αλήθεια μου"

□

□□□□ **Athanas Vanchen της Θράκης**

□

Μεταξύ δυο νέων μπουμπουκιών της καμέλιας

γεμάτο φεγγάρι

'Απιστη αναγνώριση, λεπτή, συγκινητική

Γλυκιά τριάδα τρυφερότητας.

Οι σκιές των νεκρών μας έρχονται σαν πανιά

Γλιστρώντας πάνω από κρυστάλινα νερά του ώκεανου,

Και την απέραντη νύχτα μαζεύουν το λυγμό

Στον τελευταίο τους ταξίδι σε στερνή αγκαλιά.

□

□□□□□□□□□□ Στο Παρίσι, αυτή την Παρασκευή 2 Μαΐου Έτος Χριστού (MMIII)

□

□ XIII.

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ

Στην Zita

□

"Στο λιμάνι

Τέλος καλοκαιριού

οι αναμνήσεις εμφανίζονται"

□

□□□□□□□□□□ □ **Akio Bin**

□

I.

□

Στην Ogushi Akira

□

Πλήθος λέξεων στους τοίχους-

στην κόκκινη γή

Περνόντας τα χρόνια, περνόντας οι εποχές.

□

II.

□

Στην Kadokawa Haruki

□

Ο άνεμος του φθινοπώρου

Φύσημα με τα κόκκινα φύλλα των πλατανιών

Στάζει μοναξιά από τους τοίχους.

□

III.

□

Στην Sugawa Yoko

□

Ένα φύλλο πέφτει κρυστάλλινα

Λεύκα -

Συνοδεύει ένα δάκρυ,

Εγώ γέρασα!

□

IV.

□

Στην Nakahara Michio

□

Εσύ φωναχτά διαβάζεις ένα ποίημα

Φύλλα από τις καστανιές πέφτουν,

Το φθινόπωρο

στα μαλλιά μας.

□

V.

□

Στην Kimura Toshio

□

Η σιωπή του φθινοπώρου υγρή

Οι κόκκινοι λαιμοί καταπίνουν με χάρη

τις ρώ γες σταφυλιώ ν -

ο φίλος μου μου προσφέρει

ένα αχλάδι.

□

Παρίσι, 5 Ιουλίου 2008

□

□ XIV.

ΕΠΙΓΡΑΦΟ - ΜΟΣΧΟΛΟΥΛΟΥΔΟ

□

"Frumentum Christi sum..."

□

Περαστικέ, εδώ ξεκουράζεται ο Αθανάσιος -

Η πάχνη είναι το κέφι του

Οι κρίνοι του λιβαδιού, ο τάφος του -

Η ζωή του ήταν ένα ποίημα,

Ποίημα που θα μείνει στην αιωνιότητα!

□

Παρίσι 2 Μαΐου 2008

□

Μεταφρασμένα στα αλβανικά από τον Jeton Kelmendi

Μεταφρασμένα από αλβανικά στα ελληνικά από την Marije Hysko